

Folketingets Finansudvalg

Sagsnr.
2015 - 289

Doknr.
204305

Dato
10-02-2015

Folketingets Finansudvalg har d. 13. januar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 9 vedrørende B 18 om en lighedsudredning til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Olsen Dyhr (SF).

Spørgsmål nr. 9:

”Regeringens beregninger på effekten af topskattelettelser har vist, at disse skulle øge BNP på sigt (strukturelt BNP). Vil ministeren oplyse om det er korrekt, at topskattelettelser øger uligheden, og at øget ulighed mindsker væksten, og hvordan kan denne modsigelse forklares? Kan grunden være, at der er effekter af topskattelettelser, som regeringens beregningsmetoder ikke fanger?”

Svar:

Regeringen står ikke alene med vurderingen af, at lettelser i beskatningen af arbejdsindkomst, herunder topskatten, bidrager til at øge BNP på lang sigt. Det er også dokumenteret i analyser fra blandt andet De Økonomiske Råd, Skattekommissionen og OECD. For eksempel viser OECD i en analyse fra 2010, at personlige indkomstskatter er de mest hæmmende for væksten (bortset fra selskabskatter), jf. OECD, *Tax policy reforms and economic growth*, 2010.

Det er korrekt, at topskattelettelser bidrager til at øge indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten. Men det kan ikke bekræftes, at lettelser i topskatten mindsker væksten – tværtimod. Lettelser i topskatten bidrager både til at øge den strukturelle beskæftigelse og til at øge produktiviteten, og begge disse effekter trækker i retning af at øge det strukturelle BNP-niveau.

Blandt andet med henvisning til, at lettelser i den højeste marginalskat øger produktiviteten, anbefaler OECD i den seneste landerapport for Danmark, at marginalsatten for de højeste indkomstgrupper reduceres yderligere, jf. OECD, *Economic Surveys Denmark*, 2014.

Der er således ikke nogen modsigelse i, at lettelser i topskatten både bidrager til at øge indkomstforskellene og til at øge væksten.

Spørgsmålet antyder, at der kan være effekter, som ikke er regnet ind, når der skønnes over topskattelettelser. De økonomiske ministerier skønner bedst muligt på sammenhængen mellem skat og vækst baseret på forskningsresultater mv. Baseret på den viden man har, er skønnene retvisende. Den modsatte konklusion – som er præmissen for spørgsmålet – er der ikke belæg for.

Der er således heller ikke belæg for at sige, at der er en entydig og universel sammenhæng mellem indkomstforskelle og vækst. Sammenhængen er kompleks og afhænger af en række forhold, jf. svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 5 vedrørende B 18 om en lighedsudredning.

Med venlig hilsen
Morten Østergaard